

Elisa Karhula

Seitsemän kuolemansyntiä nykynaisen näkökulmasta

Yrkeshögskolan Novia

Examensarbete för Bildkonstnär YH-examen

Utbildning: Mediakultur, fotografering

Jakobstad 2020

OPINNÄYTETYÖ

Tekijä: Elisa Karhula

Koulutus ja paikkakunta: Mediakulttuuri, Pietarsaari

Profilointi: Kuvataiteilija (AMK), valokuva

Ohjaaja(t): Lars Rebers

Nimike: Kuvataiteilija (AMK), valokuva

Päivämäärä: 5.3.2020

Sivumäärä: 19

Liitteet: -

Tiivistelmä:

Opinnäytetyöni käsittelee seitsemää kuolemansyntiä (ahneus, kateus, ylpeys, himo, laiskuus, ylensyönti, viha) nykynaisen näkökulmasta. Olen etsinyt nykynaisen arkipäivästä hetkiä, joissa nämä paheet ilmenevät. Valokuvien avulla olen ikuistanut oman näkemykseni. Kuvissa olen käyttänyt elokuvamaisen tunnelman luomiseen värikalvoja ja useita salamavalvoja. Kuvat eivät ole sanan varsinaisessa merkityksessä klassisia potretteja, vaan moniulotteisia ja kysymyksiä herättäviä taidekuvia.

Kieli: Suomi

Avainsanat: Seitsemän kuolemansyntiä, valokuva, värikalvo, valokuvaus, taidekuva.

EXAMENSARBETE

Författare: Elisa Karhula

Utbildning och ort: Mediakultur, Jakobstad

Profilering: Bildkonstnär (YH), fotografering

Handledare: Lars Rebers

Titel: Bildkonstnär (YH), fotografering

Datum: 5.3.2020

Sidantal: 19

Bilagor: -

Abstrakt:

Mitt examnsarbete behandlar de sju dödssynderna (högmod/stolthet, girighet, vällust/lust/otukt, avund, frosseri, vrede, lättja/likgiltighet) ur en modern kvinnas perspektiv. Jag har letat efter de vardagliga ögonblicken när dessa laster uppstår. Med hjälp av fotografier har jag gjort min egen bild av synderna. Jag har använt färgfilter och flera blixtar för att skapa en filmatmosfär i fotografierna. Bilderna är inte, i ordets verkliga mening, klassiska porträtt, utan multidimensionella och tankeväckande konstverk.

Språk: Finska

Nyckelord: de sju dödssynderna, fotograf, värgfilter, fotografering, fotokonst.

BACHELOR'S THESIS

Author: Elisa Karhula

Degree Programme: Mediaculture, Pietarsaari

Profile: Bachelor of Culture and Arts, Photography

Supervisor(s): Lars Rebers

Title: Bachelor of Culture and Arts, Photography

Date: 5.3.2020

Number of pages: 19

Appendices: -

Abstract:

My final thesis deals with the seven deadly sins (greed, envy, pride, lust, laziness, gluttony, wrath) from the perspective of a modern woman. I've been looking for the everyday moments when these vices occur. Using photos I have captured my own depiction of the sins. I have used color filters and multiple flashes to create a cinematic atmosphere in the photos. The pictures are not, in the true sense of the word, classical portraits, but multidimensional and thought provoking pieces of art.

Language: Finnish

Key words: The seven deadly sins, photograph, color filter, photography, art photography.

Sisällysluettelo

1. Esipuhe	1.
2. Seitsemästä kuolemansyynnistä	2.
3. Seitsemän kuolemansyntiä nykynaisen näkökulmasta	4.
3.1. Ahneus	4.
3.2. Kateus	7.
3.3. Ylpeys (Turhamaisuus)	8.
3.4. Himo	11.
3.5. Laiskuus	12.
3.6. Ylensyönti	15.
3.7. Viha	17.
4. Yhteenveto	18.
5. Lähdeluettelo	19.

1. Esipuhe

Halusin lähteä tulkitsemaan seitsemän kuolemansynnin käsitettä nykynaisen näkökulmasta ja kuinka vakiintuneet seitsemän kuolemansyntiä olisivat nähtävissä tämän päivän naisen elämässä. En halunnut ottaa vaikutteita aiemmista teoksista, joten pidättäydyin tutkimasta esimerkiksi kuvataiteilijoiden tulkintoja synneistä ennen kuin olin kuvannut omat teokseni. Otin myös vapauksia tulkitessani esimerkiksi himon muuksi kuin seksuaaliseksi himoksi. Halusin tuoda synteihin uusia näkökulmia, ehkä vähän yllätyksellisiä tulkintoja. Ylensyönti-kuvassa ei olekaan perinteisen olettamuksen mukaan ylipainoista naista ahnehtimassa runsasta ateriaa, rasva suunpielissä kiiltäen, vaan kuvassa on hoikka nainen ja omena. Monelle nykynaiselle painon tarkkailu ja kaloreiden laskeminen on päivittäinen rutiini, omena voi sellaisessa arjessa tuntua toisinaan ylensyönniltä.

Tarkoitukseni oli mennä käsitteeseen hieman pintaa syvemmälle, eikä tarttua ensimmäisenä mieleen tulevaan tulkintaan. Halusin myös antaa katsojalle mahdollisuuden omaan näkemykseensä. Tämän vuoksi en halunnut nimetä syntejä muuta kuin tässä opinnäytetyöni kirjallisessa osuudessa. Leikittelin myös ajatuksella luoda kokonaan uudet seitsemän kuolemansyntiä, mutta halusin kuitenkin ensin tehdä omat versioni alkuperäisistä synneistä. Uudet kuolemansynnit toteutan ehkä tulevaisuudessa uutena kokonaisuutena.

Alkuperäisessä suunnitelmassani kuviin liittyi myös pidempi tarina ja video. Huomasin kuitenkin pian työn aloitettuani, että intensiivinen työskentelytapani teki tästä toteutuksesta mahdotonta. Uppouduin kuvaamiseen niin täysin, että pian unohdin suunnitelmani. Mielestäni tämä ei kuitenkaan vaikuttanut lopputulokseen niin suuresti, että olisin siihen pettynyt. Nyt kuvalla on mahdollisuus kertoa tarina, joka on jokaiselle katsojalle henkilökohtainen.

Halusin, että jokaisella yksityiskohdalla on kuvissa oma merkityksensä ja paikkansa, joka tukee kuvan sanomaa. Kokeilin myös värikalvojen avulla luotua elokuvamaista tunnelmaa, ja huomasinkin sen toimivan kuvissa haluamallani tavalla. Tämä aiheutti kahden kuvan uudelleen kuvaamisen, mutta oli itselleni arvokas oppitunti. Opinnäytetyössäni olen myös lähes ensimmäistä kertaa käyttänyt valaisuun useampaa kuin yhtä salamavaloa. Kuvien tekeminen on ollut mielenkiintoinen prosessi, jonka aikana olen oppinut, niin käsisalamalla, kuin studiovaloilla valaisusta todella paljon.

Ennen opinnäytetyötäni muodostin työryhmän luovista ihmisistä, joiden kanssa sain vaihtaa ajatuksia ideoistani. Tämän ryhmän avustamana syntyivät kuvien ideat, löytyivät kuvauspaikat ja mallit. Ensimmäisten kuvausten jälkeen loput kuvat muodostuivat hyvin pitkälle päässäni, joten ne oli helppo toteuttaa selkeän vision ohjaamana. Kokeilin kuvaustilanteessa myös erilaisia lähestymistapoja ja kuvakulmia, mutta usein päädyin kuitenkin alkuperäisen ideani mukaiseen lopputulokseen. Kuvasarjasta muodostui sellainen kuin sen olin ajatellutkin olevan – ainut suuri muutos alkuperäiseen suunnitelmaan oli kuvien värimaailma ja värikalvojen hyödyntäminen. Tämä toi mielestäni kuviin uuden, mielenkiintoisen elementin. Lopputuloksena on värimaailmalta ja tunnelmaltaan yhteensopiva kuvasarja, joka toimii kokonaisuutena ja yksittäisinä kuvina yhtä lailla.

Kuvissani naiset ovat sivuosassa omassa potretissaan, ikään kuin välineenä välittämässä kuvan sanoman. Tässä mielessä kuvani eivät ole klassisia potretteja, vaan pikemminkin monikerroksisia taidekuvia, joiden on tarkoitus herättää kysymyksiä ja kyseenalaistaa vakiintuneita käsityksiä.

2. Seitsemästä kuolemansynnistä

Toisin kuin yleensä luullaan, seitsemän kuolemansynnin alkuperä ei ole Raamatussa. Ajatus Jumalasta erkaannuttavista paheista on vanhempi kuin varhaiskristilliset uskonnot, ja niiden tapaisia käsitteitä löytyy myös muun muassa buddhalaisuudesta ja hindulaisuudesta.

Seitsemän kuolemansyntiä vakiintui osaksi katolisen kirkon opetuksia paavi Gregorius Suuren määriteltäessä synnit vuonna 590 jaa. Synneillä on kuitenkin takanaan pidempi historia. Varhaiskristillisissä opetuksissa käsiteltiin paheita ja hyveitä, jotka edelsivät varsinaisia syntejä. Paheet olivat henkisen ja älyllisen kilvoittelun kohde, eikä niillä pyritty määrittelemään oikeaa tai väärää. Ihminen oli lähtökohtaisesti viettiensä viemä, mutta älyllisesti kyvykäs hallitsemaan halujansa. Katolisessa teologiassa paheet estävät täydellisen yhteyden jumalaan, yhteys on palautettavissa anteeksiannon ja katumuksen kautta. Katumaton kuolemansynti johtaa kuoleman jälkeiseen kadotukseen, eli erkaantumiseen jumalan yhteydestä (Tilby, 2009, s. 21-32.)

Myös filosofi Aristoteles käsittelee hyveitä ja paheita pääteoksessaan Nikomakhoksen etiikka. Vaikka nämä poikkeavatkin seitsemästä kuolemansynnistä ja kirkollisista paheista, on Aristoteleen ajatus kultaisesta keskitiestä ja kohtuullisuudesta pohjana myös seitsemän kuolemansynnin taustalla. Hyveestäkin tulee pahe liiallisesti annosteltuna. (Tilby, 2009, s. 21)

Ennen myöhemmin vakiintuneita seitsemää kuolemansyntiä munkki Euagrios Pontoslainen listasi kahdeksan pahaa ajatusta, jotka toimivat seitsemän kuolemansynnin edeltäjinä.

1. ylensyönti
2. haureus, prostituutio
3. rahanhimo
4. masennus
5. viha
6. välinpitämättömyys
7. kunnianhimo
8. ylimielisyys

Myöhemmin Paavi Gregorius Suuri muokkasi listaa ja näin syntyivät yleisesti tunnetut seitsemän kuolemansyntiä.

1. ylpeys
2. kateus
3. viha
4. laiskuus
5. ahneus
6. ylensyönti
7. himo

Paavi Gregorius Suuri katsoi, että kaikki kuolemansynnit saivat alkunsa ylpeydestä, joka johti turhamaisuuden tuoman tyhjyyden ja kateuden kautta vihaan ja muihin synteihin. Seitsemän pääsynnin lisäksi ihmisiä riivasivat lukuisat alisyynit, jotka lopulta saattoivat johtaa kuolemansynteihin. Gregoriuksenkin lista sisälsi alunperin kahdeksan pääsyntiä, mutta numeron seitsemän symbolinen merkitys kavensi lopulta listan seitsemään (Tilby, 2009, s. 26-28).

3. Seitsemän kuolemansyntiä nykynaisen näkökulmasta

3.1. Ahneus

Näemme kuvassa nuoren, turkiksiin pukeutuneen naisen aseensa kanssa. Hänen ilmeensä on ylpeä ja määrätietoinen, hän on valmis tappamaan huvikseen. Halusin kuvalla tuoda ilmi ahneuden nimenomaan tappavana syntinä. Turkiseläimet kuolevat, jotta ihmisillä olisi statussymbolinakin toimivia kauniita vaatteita. Kuvallani haluan herättää kysymyksiä. Onko tällaiselle nykymaailmassa tarvetta? Pienoiskivääri naisen kädessä kuvastaa salametsästystä ja ihmisen loputonta ahneutta, jopa toisten lajien sukupuuton kustannuksella. Onko ihmisellä oikeus jakaa kuolemantuomioita muille lajeille? Toimimmeko vain vaistojemme varassa, vai onko nykymetsästys sittenkin meille vain huvi, jolla voi olla kauaskantoiset seuraukset? Emmekö osaa elää kohtuudella?

Tämän kuvan jouduin kuvaamaan uudelleen, sillä inspiroiduin värikalvojen käyttämisestä siinä määrin, että päätin toteuttaa kaikki opinnäytetyöni kuvat niiden avulla. Uusi kuvausaika järjestyi helposti, mutta kuvausjärjestelyjä tehdessäni huomasin epäonnekseni unohtaneeni toisen salamavaloni. Aikataulu ei mahdollistanut sen noutamista, mutta sain lopulta hyvin helposti verkostoni kautta lainaan vastaavan laitteen ja kuvaus myöhästyi vain puoli tuntia.

Seitsemän kuolemansynnin ahneus on ennen kaikkea rahan ja mammonan ahneutta. Ahneuteen langennut ihminen haluaa aina vain lisää, enemmän kuin tarvitsee. Ahneus kumpuaa pelosta. Osattomaksi ja tulottomaksi jäämisen kammosta, joka ajaa ihmisen hankkimaan yhä suurempaa omaisuutta pahan päivän varalle. Ahneus voi pahimmillaan johtaa kaikkiin synteihin. Omassa tulkinnassani ahneuteen on yhdistynyt myös ylpeyttä ja himoa. (Tilby, 2009, s.113-115.)

3.2. Kateus

Kuvassa näemme nuoren raskaana olevan naisen istumassa ja katsomassa kadehtien vieressään seisovan naisen matkustusasiakirjoja ja matkalaukkua. Seisova nainen puolestaan kadehtii raskaana olevan naisen perhettä. Emme tiedä naisista kuvaa enempää historiaa, mutta voimme kuvitella heidän tilanteensa.

Syntyvyys on laskenut länsimaissa tasaisesti ja suomessakin tästä ollaan jo valtionhallinnon tasolla huolissaan, kuitenkin lasten hankkiminen yltäkyläiseen hyvinvointiyhteiskuntaamme on ympäristöllemme huomattavan suuri taakka (Hukkanen, 2018). Siinä missä perhe-elämää elävä ehkä kadehtii vapaasti matkustelevaa, lapsetonta ystäväänsä, saattaa lapseton matkustaja kadehtia perheellistä. Molempien toimintatavat ovat kuitenkin yhtä lailla itsekkäitä ja ympäristölle vahingollisia. Turismi saastuttaa ja suurissa määrissä jopa tuhoaa kulttuurisesti merkittäviä kohteita. Useat kaupungit ovat ryhtyneetkin jo rajoittamaan massaturismin loputtomia virtoja (Jaskari, 2018).

Tulisiko syntyvyyttä ja matkustamista säännellä entistä ankarammin, vai kuuluvatko ne perusoikeuksiimme ihmisinä? Onko meillä hyvinvointivaltion asukkaina suurempi velvollisuus ja vastuu planeettamme hyvinvoinnista, vai tulisiko vastuu jakaa tasaisesti kaikkien valtioiden välillä? Miten voimme saavuttaa tasapainon ja kaikkia tyydyttävät sopimukset? Voimmeko luopua yltäkyläisestä elämäntavastamme, tai edes hieman tinkiä elintasostamme yhteisen hyvän nimissä?

Euagrios Pontoslainen ei listannut kateutta kahdeksaan pahaan ajatukseen, mutta se tuli myöhemmin mukaan paavi Gregorius Suuren määrittellessä synnit uudelleen.

3.3. Ylpeys (Turhamaisuus)

Kuvassa nuori nainen sovittaa juuri postista hakemiaan merkkikenkiä. Hänen ympärillään on kasoittain vaatteita, kenkiä ja laukkuja. Taustalla näemme postiluukusta tulevat laskut, perintäkirjeet. Nainen on shoppailukoukussa.

Nykyään maailman muoti on klikkauksen päässä ja kotiin voi luotolla tilata loputtomasti kenkiä ja vaatteita. Yhä suuremmalla osalla suomalaisista on maksuhäiriömerkintöjä ja yhä nuoremmat velkaantuvat. Muotiteollisuus saastuttaa enemmän kuin lento- ja laivaliikenne, pikamuodista tulee hetkessä jätettä, eikä edellisen malliston vaatetta voi enää Instagramissa esitellä. Tuovatko kalliit merkkituotteet onnen? (Asikainen, 2018.)

Halusin kuvallani herättää ajatuksen siitä kuinka pinnallisen kulutushysterian tuoma ilo on vain hetken hurma, laskut on pakko maksaa ja kohta jo tilata uuden malliston tuotteet. Tämä loputtomasti toistuva kaava kuormittaa planeettaamme kohtuuttomasti, mutta olemmeko niin addiktoituneita nettiostosten tuomaan helppoon ja nopeaan tyydytykseen, että emme osaa enää lopettaa? Mitä tyhjiötä täytämme loputtomalla kuluttamisella?

Seitsemästä kuolemansyynistä ylpeys on hienovaraisin ja hiipii hyvettä tavoittelevan mieleen kuin varkain. Hän haluaa tulla arvostetuksi hyvien tekojensa vuoksi ja kaipaa yhteisönsä ihailua. Hyviä tekoja ei tehdäkään hyvien tekojen vuoksi, vaan saavuttaakseen ihailun statuksen ja kunnioituksen. Ylpeyden halu ei tule koskaan täytetyksi. Hyvät teot unohtuvat ja täytyy löytää uusi tapa saada ihailua. Näin ylpeyden ja turhamaisuuden kehä on loputon ja sen tarve pohjaton (Tilby, 2009, s. 174-176.)

Ylpeyden ja turhamaisuuden synty voi olla helposti nähtävissä, kuten omassa tulkinnassani, mutta useimmiten se piiloutuu taitavasti hyveellisimmänkin mieleen. Oma sädekehäänsä kiillottava ilmastoaktivisti kenties kaipaa yhtä lailla ihailua kuin uusinta muotiluomusta esittelevä tyyli-ikoni Instagramissa. Ylpeydessä onkin läsnä ylivertaisuuden ja paremmuuden tunne.

3.4. Himo

Kuvassa tyylikäs nainen siemailee sivistyneesti kahvia. Pöydän alta paljastuu kuitenkin toinen todellisuus. Siellä ovat viinipullot ja reseptilääkkeet, joista nainen on riippuvainen. Nykymaailman jatkuvassa tarkastelussa kulissien on oltava kunnossa. Suurin osa ihmisistä jakaa elämäänsä erilaisissa sosiaalisissa medioissa, mutta näemmekö kuitenkin vain pinnan, sen mitä meille halutaan näyttää? Kuinka paljon lopulta tiedämme edes läheistemme yksityisestä elämästä?

Tämä kuva oli ensimmäinen värikalvoilla toteuttamani kuva. Alkuperäisessä versiossa mallin kasvot upposivat hieman liikaa saman sävyiseen taustaan. Sain kuitenkin ulkopuolisena arvioitsijana toimineelta valokuvaaja Suvi Sievilältä idean värittää taustan verhot ja seinä samaan sinisen sävyyn kuin kuvan alaosa. Tämä nosti mallin esiin taustasta ja toi kuvaan alunperin tavoittelemani kaksijakoisen tunnelman.

Himo on alkukantainen tuntemus, hallitsematon halu. Pysin kuvassa tuomaan esille tavanomaisesta poikkeavan tulkinnan. Yleensä yhdistämme himon ensisijaisesti seksuaalisuuteen, mutta suomen kieli on tässä kohtaa monitulkintainen ja antaa mahdollisuuden nähdä himon myös muunlaisena haluna. Kuvaan nostin himon kohteeksi alkoholin ja reseptilääkkeet. Keskiikäisten naisten alkoholin kulutus on viime vuosina lisääntynyt, kun se taas miehillä ja muilla ikäryhmillä on vähentynyt. Mikä saa naiset tarttumaan pulloon? Onko humala helppo pakotie ruuhkavuosien arjesta? Onko naisen juominen tuomittavampaa kuin miehen? (Joensuu, 2020).

Seitsemän kuolemansynnin himo on yksiselitteisesti seksuaalinen. Himo viettelee etenkin hyveelliseen elämään pyrkiviä ja selibaatissa eläviä. Himolta ei ole kuitenkaan turvassa kukaan (Tilby, 2009, s. 95-97).

3.5. Laiskuus

Kuvassa nainen syö kylmää valmisruokaa sekavassa keittiössä kertakäyttöastioista ja hän on täysin välinpitämätön ympäristöstään. Kotityöt kasaantuvat edelleen enimmäkseen naisen harteille, vaikka muuten tasarvo on ottanut harppauksia yhteiskunnassamme. Miellämmekö kotityöt yhä naisten töiksi? Onko kuvassa edes kyseessä laiskuus, vai pikemminkin uupuminen? Mikäli kuvassa oleva nainen on parisuhteessa, onko sittenkin kyseessä puolison laiskuus? Ehkä he ovat henkisesti liian laiskoja käymään keskustelua kotitöistä, sotku vain kasautuu ja lopulta koti ja parisuhde ajautuu kaaokseen.

Tämä kuva oli minulle sarjan vaikein, enkä ole täysin varma lopputuloksen välittämästä viestistä. Kuvassa asetan naisen ehkä entisaikojen naisen rooliin, jossa hänen kuuluisi olla touhukas kodinhengetär, jonka keittiö olisi aina hyvässä siivossa. Tulkintani laiskuudesta on ehkä lähempänä perinteistä tulkintaa kuin sarjan muut kuvat.

Seitsemän kuolemansynnin laiskuus on ennen kaikkea henkistä laiskuutta, välinpitämättömyyttä oman henkisen elämän ja jumalyhteyden ylläpitämistä kohtaan. Se voi kuitenkin saada monenlaisia muotoja apatiana, masennuksena ja fyysisenä laiskotteluna. Laiskuus ilmenee myös välinpitämättömyytenä muita ihmisiä ja hädässä olevia kohtaan. Laiska ei auta, koska odottaa aina, että joku muu hoitaa hänen osansa. Laiskuus onkin lähtökohtaisesti välinpitämättömyyttä kanssaihmiä, maailmaa ja omaa itseä kohtaan, vastuun pakoilua ja velvollisuuksien välttämistä. Laiskuuden syntiin langennut on ikäänkuin irti muusta maailmasta ja läheisistään (Tilby, 2009, s. 156-158).

3.6. Ylensyönti

Kuvassa hoikka nainen syö päivän ainoan ateriansa: omenan. Tästäkin hän tuntee huonoa omaatuntoa. Ehkä hänen täytyy käydä ylimääräisellä lenkillä. Omena on syntisen hyvää, mutta samalla kammottava kaloripommi.

Tässäkin kuvassa halusin nostaa esiin jotain muuta kuin ilmiselvän tulkinnan: ylipainon, joka kyllä länsimaisissa yhteiskunnissa on räjähdysmäisesti lisääntynyt ongelma. Lihavuutta pelätään kuitenkin jopa siinä määrin, että normaalivartaloiset, jopa alipainoisetkin naiset näännyttävät itseään täysin tarpeettomasti. Rakentuuko itsetuntonne todella yhä näin paljon ulkoisten seikkojen varaan? Onko lihavuus pahin kohtalo, jonka nainen voi saada osakseen? Vedämmekö yhä yhtäläisyyksiä vartalonmuodon ja persoonallisuuspiirteiden välille?

Seitsemän kuolemansynnin ylensyönti on alkuperältään vähemmän irvokas, kuin ajatella saattaisi. Euagrios Pontoslainen kuvaili sen ensimmäisenä listaamistaan kahdeksasta paheesta ja hänen kirjoituksissaan ylensyönti esiintyi ”vatsan hulluutena”. Se aiheutui askeettimunkin kiinnittäessä liikaa huomiota ruuansulatusjärjestelmänsä ja paastoamiseen. Lopulta ajatukset ruuasta ja sen puutteen tuomista vaivoista ajoivat hänet ajattelemaan vaivojaan jumalan sijaan. Tässä mielessä olen kuvassani päätynyt takaisin synnin alkuperäiseen merkitykseen. Syömishäiriöinen on verrattavissa askeesissa elävään ja paaston avulla kilvoittelevaan munkkiin, jonka elämä alkaa lopulta pyöriä pakonomaisten ajatusten ja ruuan ympärillä.

Keskiaikaisissa kuvauksissa ylensyönnin synti alkaa saada nykyisin tavallisena pitämiämme tulkintoja mässäilynä ja yltäkyläisenä ruuan ja juoman hotkimisena. (Tilby, 2009, s.81-83).

3.7. Viha

Kuvassa kasvissyöjä ja sekasyöjä huutavat toisilleen raivon vallassa. Ruokavalio on tulenarka keskustelunaihe, jonka varjolla syyllistetään ja tunnetaan ylemmyyttä puolin ja toisin.

Ilmastonmuutos ja asenneympäristö ohjaavat ihmisiä yhä enemmän kasvisruokavalion hyödyntämiseen. Nykyään asia on ollut pinnalla jopa siinä määrin, että se paikoitellen herättää vihaisen vastareaktion: "minä kyllä syön sitten lihaa kilon päivässä!" Voimmeko päästä kiistelystä eteenpäin, keskusteluun, jonka tuloksena olisi pysyviä asennemuutoksia ja yhteisymmärrystä. Onko meillä ihmiskuntana varaa ajatua toistuvasti konfliktiin?

Varhaiskristillisissä teksteissä Euagrios Pontoslainen kuvailee vihaa toista ihmistä kohtaan kuin avoimeksi haavaksi, jota toistuvasti haluamme koskettaa, raapia ja hinkata. Haluamme loputtomasti käännellä sitä mielessämme ja se valtaa ajatuksemme toistuvasti. Vihasta voi ajan myötä tulla lähtemätön osa persoonallisuutta ja se voi johtaa vainoharhaiseen suhtautumiseen maailmaan ja kaikkiin ihmisiin. Jokainen lähestyminen koetaan uhkana ja kaikkialla on läsnä salaliittojen mahdollisuus. (Tilby, 2009, s.140-143).

4. Yhteenveto

Olen suurimmalta osin tyytyväinen lopputyöhöni. Löysin kuviin haluamani, erilaiset näkökulmat ja opin niitä kuvatessani todella paljon. Värikalvoja en ollut ennen opinnäytetyötäni käyttänyt lainkaan, joten niiden käyttäminen oli hetkittäin hieman haastavaa. Ymmärrettyäni niiden toimintaperiaatteen, oli kuvaaminen kuitenkin helppoa ja innostavaa.

Opinnäytetyöni myötä olen uskaltanut käyttää erilaisia valaisumenetelmiä entistä rohkeammin. Olen kiinnostunut tulkitsemaan abstrakteja ideoita kuvallisin keinoin. Luova verkosto, jonka kokosin opinnäytetyöni avuksi, on osoittautunut tuotteliaaksi muidenkin kuvausprojektieni parissa ja suunnitteilla onkin jo monenlaisia uusia kuvauksia.

Käsitellessäni syntien ja paheiden käsitteitä kiinnostuin myös enemmän siitä kuinka voisin valokuvillani vaikuttaa yhteiskunnallisesti. Haluan myös tulevaisuudessa toteuttaa nykyajan uudet seitsemän kuolemansyntiä, joita olen jo luovan verkostoni kanssa ryhtynyt pohtimaan.

Opinnäytetyöni oli hyvin antoisa ja opettavainen prosessi, joka muotoutui alkuperäisestä ideasta tiiviimmäksi kokonaisuudeksi, mutta jolla koen kuitenkin tavoittaneeni alkuperäisen ideani omaperäisistä tulkinnoista.

5. Lähdeluettelo

Tilby, A. (2009). *The Seven Deadly Sins, Their origin in the spiritual teaching of Evagrius the Hermit*. Iso-Britannia. Society for Promoting Christian Knowledge.

Hukkanen, V. *Nämä naiset eivät tee lapsia, koska haluavat pelastaa maapallon – "En synnytä yhtään kuluttajaa lisää"*. YLE, 21.1.2018.

Jaskari, K. *Turismi tuhoaa luontoa ja ilmastoa – Asiantuntijoiden vinkit kestävään matkailuun*. YLE, 20.1.2018.

Asikainen, J. *Harva tietää halpavaatteen todellisen hinnan: Pikamuoti saastuttaa enemmän kuin lento- ja laivaliikenne, koska vaatteita ei tehdä kestäväksi*. YLE, 12.8.2018.

Joensuu, J. *Liikaa juova ei olekaan stereotyyppinen keski-ikäinen mies Lapista – riskikuluttajien kärjessä työikäiset naiset*. YLE, 17.1.2020.